

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

14. ledna 2010 *

Ve věci C-304/08,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 5. června 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 9. července 2008, v řízení

Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

proti

Plus Warenhandelsgesellschaft mbH,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano (zpravodaj), předseda senátu a zastupující předseda prvního senátu, E. Levits, A. Borg Barthet, M. Ilešič a J.-J. Kasel, soudci,

* Jednací jazyk: němčina.

generální advokátka: V. Trstenjak,
vedoucí soudní kanceláře: B. Fülöp, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. června 2009,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV C. von Gierke, Rechtsanwältin,
- za Plus Warenhandelsgesellschaft mbH D. Mäderem a C. Huneckem, Rechtsanwälte,
- za německou vládu M. Lummou a J. Kemper, jako zmocněnci,
- za belgickou vládu T. Maternem, jako zmocněncem,
- za českou vládu M. Smolkem, jako zmocněncem,
- za španělskou vládu F. Díez Morenem, jako zmocněncem,

- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s F. Arenou, avvocato dello Stato,
- za rakouskou vládu A. Hable, jako zmocněnkyní,
- za polskou vládu M. Dowgielewiczem, K. Zawisza a M. Laszuk, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem, P. Mateus Caladem a A. Barros, jako zmocněnci,
- za finskou vládu A. Guimaraes-Purokoski, jako zmocněnkyní,
- za Komisi Evropských společenství F. Erlbacherem a W. Wilsem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 3. září 2009,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) (Úř. věst. L 149, s. 22).
- ² Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV (německé sdružení pro boj proti nekalé soutěži, dále jen „Wettbewerbszentrale“) a Plus Warenhandelsgesellschaft mbH, německým podnikem provozujícím maloobchodní prodejny (dále jen „Plus“), ve věci obchodní praktiky tohoto podniku považované sdružením Wettbewerbszentrale za nekalou.

Právní rámec*Právní úprava Společenství*

3 Šestý, sedmý a sedmnáctý bod odůvodnění směrnice 2005/29 stanoví následující:

„(6) Tato směrnice [...] sbližuje právní předpisy členských států o nekalých obchodních praktikách včetně klamavé reklamy, jež přímo poškozují ekonomické zájmy spotřebitelů, a tím nepřímo poškozují ekonomické zájmy oprávněných soutěžitelů. V souladu se zásadou proporcionality chrání tato směrnice spotřebitele před následky nekalých obchodních praktik, jsou-li závažné, avšak současně připouští, že v některých případech může být dopad na spotřebitele zanedbatelný. Nevztahuje se na vnitrostátní právní předpisy, které se týkají nekalých obchodních praktik poškozujících pouze ekonomické zájmy soutěžitelů nebo které se týkají obchodování mezi obchodníky, ani se jich nedotýká; při plném respektování zásady subsidiarity budou členské státy, pokud se tak rozhodnou, moci i nadále regulovat tyto praktiky v souladu s právem Společenství. [...]

(7) Tato směrnice upravuje obchodní praktiky, které přímo ovlivňují rozhodnutí spotřebitele o obchodní transakci týkající se produktů. Neupravuje obchodní praktiky, jež se uskutečňují převážně za jiným účelem, jako je například obchodní komunikace zaměřená na investory, jako jsou výroční zprávy a podnikové propagační publikace. Neupravuje právní požadavky na vkus a slušnost, které jsou v jednotlivých členských státech značně rozdílné. Obchodní praktiky, jako je nevyžádaný pouliční prodej, mohou být v členských státech z kulturních důvodů nežádoucí. Členské státy by proto měly mít možnost na svém území zachovat zákaz obchodních praktik v souladu s právem Společenství z důvodu vkusu a slušnosti i u praktik, které neomezují svobodnou

volbu spotřebitelů. Při uplatňování této směrnice, a zejména jejích obecných ustanovení, je třeba brát plně v úvahu souvislosti daného jednotlivého případu.

[...]

- (17) Pro zajištění vyšší právní jistoty je žádoucí určit takové obchodní praktiky, jež jsou za všech okolností nekalé. Příloha I proto uvádí taxativní výčet všech takových praktik. Pouze tyto obchodní praktiky lze pokládat za nekalé, aniž by bylo třeba provádět hodnocení jednotlivých případů podle článků 5 až 9. Tento seznam lze změnit pouze revizí této směrnice.“

⁴ Článek 2 směrnice 2005/29 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- d) ‚obchodními praktikami vůči spotřebiteli‘ (dále také jen ‚obchodní praktiky‘) jednání, opomenutí, chování nebo prohlášení, obchodní komunikace včetně reklamy a uvedení na trh ze strany obchodníka přímo související s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebiteli;

[...]“

5 Článek 3 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Tato směrnice se vztahuje na nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům, jak je stanoveno v článku 5, před obchodní transakcí týkající se produktu, v jejím průběhu a po ní.“

6 Podle článku 4 uvedené směrnice:

„Členské státy neomezí svobodu poskytování služeb ani volný pohyb zboží z důvodů spadajících do oblasti, kterou tato směrnice sbližuje.“

7 Článek 5 směrnice 2005/29, nazvaný „Zákaz nekalých obchodních praktik“, zní takto:

„1. Nekalé obchodní praktiky jsou zakázány.

2. Obchodní praktika je nekalá, pokud:

a) je v rozporu s požadavky náležité profesionální péče,

a

b) podstatně narušuje nebo je schopná podstatně narušit ekonomické chování průměrného spotřebitele, který je jejímu působení vystaven nebo kterému je určena, nebo průměrného člena skupiny, pokud se obchodní praktika zaměřuje na určitou skupinu spotřebitelů, ve vztahu k danému produktu.

3. Obchodní praktiky, jež mohou podstatně narušit ekonomické chování pouze určité jednoznačně vymežitelné skupiny spotřebitelů, kteří jsou z důvodu duševní nebo fyzické slabosti, věku nebo důvěřivosti zvlášť zranitelní takovou praktikou nebo produktem, který propaguje, způsobem, který může obchodník rozumně očekávat, se hodnotí z pohledu průměrného člena dané skupiny. Tím nejsou dotčeny běžné a oprávněné reklamní praktiky zveličených prohlášení nebo prohlášení, která nejsou míněna doslovně.

4. Obchodní praktiky jsou nekalé zejména tehdy, jsou-li:

a) klamavé ve smyslu článků 6 a 7,

nebo

b) agresivní ve smyslu článků 8 a 9.

5. V příloze I je uveden výčet obchodních praktik, které jsou považovány za nekalé za všech okolností. Tento jednotný výčet platí ve všech členských státech a může být změněn pouze revizí této směrnice.“

8 Konečně v souladu s článkem 19 směrnice 2005/29:

„Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 12.6.2007. [...]

Budou tyto předpisy používat ode dne 12. 12. 2007. [...]"

Vnitrostátní právní úprava

9 Účelem zákona o potírání nekalé soutěže (Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb, BGBl. 2004 I, s. 1414, dále jen „UWG“) je v souladu s jeho § 1 chránit před nekalou soutěží soutěžitele, spotřebitele a ostatní účastníky trhu. Zároveň chrání obecný zájem na nenarušené soutěži.

10 Ustanovení § 3 UWG zní takto:

„Nekalosoutěžní jednání, jež jsou způsobila nezanedbatelně narušit hospodářskou soutěž v neprospěch soutěžitelů, spotřebitelů nebo jiných účastníků trhu, jsou protiprávní.“

11 Ustanovení § 4 UWG stanoví:

„Nekalého jednání ve smyslu § 3 se dopustí zejména každý,

[...]

6. kdo podmiňuje účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře koupí zboží nebo využitím služby, ledaže je soutěž o ceny nebo výherní hra z povahy věci spojena se zbožím nebo službou;

[...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 12 Z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že ve dnech od 16. září do 13. listopadu 2004 Plus zahájila reklamní kampaň „Ihre Millionenchance“ („Vaše milionová šance“), v rámci níž byla veřejnost vyzvána, aby nakupovala výrobky prodávané v jejích obchodech za účelem sbírání bodů. Po nasbírání 20 bodů se spotřebitelé mohli bezplatně účastnit slosování Deutscher Lottoblock (národní sdružení 16 loterijních společností) dne 6. listopadu 2004 nebo dne 27. listopadu 2004.
- 13 Jelikož Wettbewerbszentrale považovalo tuto praxi za nekalou ve smyslu ustanovení § 3 ve spojení s § 4 bodem 6 UWG v tom, že Plus podmiňovala účast spotřebitelů na výherní hře koupí zboží, navrhla u Landgericht Duisburg, aby této společnosti nařídil zdržet se uvedené praxe.
- 14 Poté, co bylo v řízení v prvním a druhém stupni rozhodnuto v neprospěch Plus, podala tato společnost u Bundesgerichtshof opravný prostředek „Revision“.
- 15 Ve svém předkládacím rozhodnutí tento soud vyjadřuje pochybnosti o slučitelnosti uvedených vnitrostátních ustanovení se směrnicí 2005/29 v rozsahu, v němž tato ustanovení stanoví obecný zákaz soutěží o ceny a výherních her s povinností koupě. Tato praktika přitom není zahrnuta mezi praktiky vyjmenované v příloze I této směrnice, jež mohou být zakázány za všech okolností bez ohledu na konkrétní ohrožení zájmů spotřebitelů. Mimoto podle předkládajícího soudu není vyloučeno, že UWG tímto způsobem přiznává spotřebitelům širší ochranu, než jakou zamýšlel zákonodárce Společenství, třebaže uvedená směrnice tuto oblast úplně harmonizuje.

- 16 Ve svém předkládacím rozhodnutí Bundesgerichtshof rovněž uvádí některé poznámky k přípustnosti své žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 17 V tomto ohledu upřesňuje, že i když směrnice 2005/29 nebyla dosud do německého práva provedena, a krom toho se v tomto rámci nepočítá s žádnou změnou nebo zrušením ustanovení UWG dotčených v původním řízení, je nicméně povinen na základě judikatury vyplývající z rozsudku ze dne 4. července 2006, Adelener a další (C-212/04, Sb. rozh. s. I-6057), vykládat vnitrostátní právo v souladu se směrnicí 2005/29 od 12. prosince 2007, tedy data, ke kterému mělo být podle článku 19 této směrnice použití vnitrostátních prováděcích ustanovení nejpozději zajištěno.
- 18 Mimoto je sice pravda, že vytýkaná reklama pochází ještě z doby před vstupem směrnice 2005/29 v platnost, k němuž došlo dne 12. června 2005, nicméně předkládající soud vysvětluje, že vzhledem k tomu, že se návrh na vydání soudního příkazu zdržet se protiprávního jednání podaný Wettbewerbszentrale týká budoucích protiprávních jednání, opravnému prostředku „Revision“ může být vyhověno pouze tehdy, jestliže se zdržení se protiprávního jednání lze domáhat rovněž na základě práva platného v den vyhlášení jeho rozhodnutí.
- 19 Za těchto podmínek se Bundesgerichtshof rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba čl. 5 odst. 2 směrnice 2005/29 [...] vykládat tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž je obchodní praktika, při které je účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře podmíněna koupí zboží nebo využitím služby, v zásadě protiprávní bez ohledu na to, zda jsou konkrétním reklamním opatřením dotčeny zájmy spotřebitelů?“

K předběžné otázce

- 20 Podstatou předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda musí být směrnice 2005/29 vykládána tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je UWG, která zásadně zakazuje obchodní praktiky, při kterých je účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře podmíněna koupí zboží nebo využitím služby, aniž by brala v úvahu konkrétní okolnosti projednávaného případu.

K přípustnosti

- 21 Španělská vláda zpochybňuje přípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce z důvodu, že směrnice 2005/29 není použitelná na takovou situaci, jakou je situace v původním řízení.
- 22 Vzhledem k tomu, že spor existuje mezi dvěma německými podniky, se podle této vlády situace dotčená v původním řízení vyznačuje skutečností, že všechny jeho prvky jsou omezeny hranicemi jediného členského státu, takže ustanovení směrnice 2005/29 nejsou použitelná na spor v původním řízení (viz rozsudek ze dne 21. října 1999, Jägerskiöld, C-97/98, Recueil s. I-7319, bod 45). Podpůrně španělská vláda v podstatě uvádí, že směrnice 2005/29 není použitelná na věc v původním řízení, jelikož ke skutečnostem, které vedly k této věci, došlo nejen před uplynutím lhůty pro provedení této směrnice, nýbrž dokonce před přijetím této směrnice. V důsledku toho Soudní dvůr nemůže posoudit slučitelnost německého práva se směrnicí 2005/29. Konečně tato vláda zdůrazňuje, že v každém případě není účelem této směrnice právně upravit soutěže o ceny nebo loterie spojené s uváděním na trh zboží nebo služeb určených spotřebitelům, jelikož tato oblast byla výslovně předmětem návrhu nařízení KOM(2001) 546 v konečném znění o podpoře prodeje, který Komise Evropských společenství vzala poté v roce 2006 zpět.

- 23 Tyto argumenty nicméně nelze přijmout.
- 24 V tomto ohledu je třeba bez dalšího připomenout ustálenou judikaturu, podle níž v rámci spolupráce mezi Soudním dvorem a vnitrostátními soudy stanovené článkem 234 ES je věcí pouze vnitrostátních soudů, kterým byl spor předložen a jež musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, posoudit s ohledem na konkrétní okolnosti každé věci jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jejich rozsudku, tak i relevanci otázek, které kladou Soudnímu dvoru. V důsledku toho, jestliže se položené otázky týkají výkladu práva Společenství, je Soudní dvůr v zásadě povinen rozhodnout (viz zejména rozsudky ze dne 13. března 2001, *PreussenElektra*, C-379/98, Recueil, s. I-2099, bod 38; ze dne 22. května 2003, *Korhonen a další*, C-18/01, Recueil, s. I-5321, bod 19, jakož i ze dne 19. dubna 2007, *Asemfo*, C-295/05, Sb. rozh. s. I-2999, bod 30).
- 25 Z toho plyne, že domněnka relevance, která se váže k předběžným otázkám položeným vnitrostátními soudy, může být vyvrácena jen ve výjimečných případech, zejména pokud je zjevné, že žádaný výklad ustanovení práva Společenství, jichž se tyto otázky týkají, nemá žádný vztah k realitě nebo předmětu sporu v původním řízení (viz zejména rozsudky ze dne 15. prosince 1995, *Bosman*, C-415/93, Recueil, s. I-4921, bod 61, jakož i ze dne 1. dubna 2008, *Gouvernement de la Communauté française a Gouvernement wallon*, C-212/06, Sb. rozh. s. I-1683, bod 29).
- 26 Nicméně tomu tak patrně není v projednávaném případě.
- 27 Co se nejprve týče odkazu španělské vlády na výše citovaný rozsudek *Jägerskiöld* na podporu tvrzení, že věc, která je na počátku projednávané žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce, nemá rozměr Společenství, postačuje konstatovat, že uvedený rozsudek se týkal výkladu ustanovení Smlouvy o ES upravujících volný pohyb služeb, která, jak výslovně připomněl Soudní dvůr v bodě 42 uvedeného rozsudku, nejsou

použitelná na činnosti, jejichž všechny prvky jsou omezeny hranicemi jediného členského státu.

28 Naproti tomu ve věci v původním řízení, na rozdíl od ustanovení Smlouvy dotčených ve věci, v níž byl vydán výše citovaný rozsudek Jägerskiöld, použití směrnice 2005/29 není podmíněno přítomností vnějšího prvku. Na základě svého čl. 3 odst. 1 je totiž tato směrnice použitelná na všechny nekalé obchodní praktiky prováděné podnikem vůči spotřebitelům.

29 Co se dále týče argumentu, že se směrnice 2005/29 nepoužije na spor v původním řízení z důvodu, že ke skutečnostem, které k tomuto sporu vedly, došlo před přijetím této směrnice, je třeba jednak poukázat na to, že podle ustálené judikatury se soudy členského státu musejí od data, k němuž směrnice vstoupila v platnost, zdržet v co největším možném rozsahu výkladu vnitrostátního práva, který by mohl vážně ohrozit dosažení cíle sledovaného touto směrnicí po uplynutí lhůty pro její provedení (viz zvláště rozsudek ze dne 23. dubna 2009, VTB-VAB a Galatea, C-261/07 a C-299/07, Sb. rozh. s. I-2949, bod 39 a citovaná judikatura).

30 V projednávaném případě byla povinnost zdržet se takového výkladu použitelná přinejmenším v okamžiku přijetí předkládacího rozhodnutí, a sice dne 5. června 2008, tedy dne, k němuž směrnice 2005/29 nejen vstoupila v platnost, ale uplynula i lhůta pro její provedení, stanovená na 12. prosince 2007.

31 Kromě toho v každém případě z předkládacího rozhodnutí výslovně vyplývá, že výsledek opravného prostředku „Revision“ podaného společností Plus závisí na tom, zda dotčený návrh na vydání soudního příkazu zdržet se protiprávního jednání může být podán na základě práva použitelného v okamžiku, kdy bude v návaznosti na vyhlášení tohoto rozsudku vydáno rozhodnutí, kterým se rozhodne o sporu v původním řízení, jelikož uvedená žaloba se týká rovněž budoucích protiprávních jednání.

- 32 Za těchto podmínek, jak na to poukázala generální advokátka v bodech 49 až 57 svého stanoviska, výklad směrnice 2005/29, požadovaný předkládajícím soudem, musí být považován za užitečný pro předkládající soud k tomu, aby mohl rozhodnout ve věci, která mu byla předložena.
- 33 Konečně, co se týče argumentu, že se na praktiky podpory prodeje dotčené v původním řízení nepoužije směrnice 2005/29 z důvodu, že byly výslovně předmětem návrhu nařízení Komise, postačuje konstatovat, že tato okolnost nemůže sama o sobě vyloučit – zejména s ohledem na skutečnost, že uvedený návrh byl vzat zpět v roce 2006, a tedy nevedl k přijetí nařízení – že tyto praktiky mohou za současného stavu práva Společenství představovat nekalé obchodní praktiky ve smyslu této směrnice a spadat do rozsahu její působnosti.
- 34 S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že žádost o rozhodnutí o předběžné otázce je přípustná.

K věci samé

- 35 Za účelem zodpovězení položené otázky je nejprve třeba určit, zda praktiky, jež jsou předmětem zákazu dotčeného v původním řízení a jež spojují koupi zboží nebo využití služeb a účast spotřebitelů na výherní hře nebo soutěži o ceny, představují obchodní praktiky ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 2005/29, a podléhají tudíž pravidlům stanoveným touto směrnicí.
- 36 V tomto ohledu je třeba uvést, že čl. 2 písm. d) směrnice 2005/29 definuje pomocí zvláště široké formulace pojem „obchodní praktika“ jako „jednání, opomenutí, chování nebo prohlášení, obchodní komunikace včetně reklamy a uvedení na trh ze strany

obchodníka přímo související s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebiteli“.

37 Je přitom nutno konstatovat, že reklamní kampaně, jako jsou kampaně dotčené v původním řízení, které podmiňují bezplatnou účast spotřebitele na loterii koupí určitého množství zboží nebo využitím určitého množství služeb, jsou jednoznačně součástí obchodní strategie obchodníka a přímo směřují k propagaci nebo podpoře odbytu tohoto zboží a služeb. Z toho vyplývá, že jsou obchodními praktikami ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 2005/29, a v důsledku toho spadají do působnosti této směrnice (viz obdobně, co se týče vázaných nabídek, výše citovaný rozsudek VTB-VAB a Galatea, bod 50).

38 Tento závěr nelze zpochybnit argumentací uplatněnou českou a rakouskou vládou, podle které je hlavním cílem ustanovení UWG dotčených v původním řízení nikoliv ochrana spotřebitelů, jak je tomu v případě ustanovení směrnice 2005/29, nýbrž ochrana soutěžitelů před nekalými obchodními praktikami prováděnými některými hospodářskými subjekty, takže tato ustanovení nespádají do oblasti působnosti této směrnice.

39 Jak bylo totiž zdůrazněno v bodě 36 tohoto rozsudku, směrnice 2005/29 se vyznačuje obzvláště širokým věcným rozsahem působnosti vztahujícím se na všechny obchodní praktiky, které přímo souvisejí s propagací, prodejem nebo dodáním produktu spotřebitelům. Z uvedeného rozsahu působnosti jsou tak vyloučeny, jak vyplývá z šestého bodu odůvodnění této směrnice, pouze vnitrostátní právní předpisy, které se týkají nekalých obchodních praktik poškozujících „pouze“ ekonomické zájmy soutěžitelů nebo které se týkají obchodování mezi obchodníky.

40 Jak přitom uvedla generální advokátka v bodech 65 a 66 svého stanoviska, zcela zjevně tomu tak není v případě vnitrostátních ustanovení dotčených v původním řízení, jelikož § 1, § 3 a § 4 UWG směřují výslovně k ochraně spotřebitelů, a nikoliv k ochraně soutěžitelů a jiných účastníků trhu.

- 41 Po výše uvedeném upřesnění je třeba dále připomenout, že směrnice 2005/29 úplně harmonizuje na úrovni Společenství pravidla týkající se nekalých obchodních praktik podniků vůči spotřebitelům. Jak výslovně stanoví článek 4 této směrnice, členské státy tudíž nemohou přijmout více omezující opatření, než jaká jsou stanovená uvedenou směrnicí, a to ani s cílem dosáhnout vyšší úrovně ochrany spotřebitelů (výše citovaný rozsudek VTB-VAB a Galatea, bod 52).
- 42 Dále je třeba poukázat na to, že článek 5 směrnice 2005/29 stanoví zákaz nekalých obchodních praktik a uvádí kritéria umožňující určit takový nekalý charakter.
- 43 Podle odstavce 2 tohoto článku je tak obchodní praktika nekalá, pokud je v rozporu s požadavky náležité profesionální péče a zhoršuje nebo může výrazně zhoršit ekonomické chování průměrného spotřebitele ve vztahu k produktu.
- 44 Co se týče odstavce 4 uvedeného článku, ten vymezuje dvě přesné kategorie nekalých praktik, a sice „klamavé praktiky“, odpovídající kritériím specifikovaným v člancích 6 a 7, a „agresivní praktiky“, odpovídající kritériím specifikovaným v člancích 8 a 9 směrnice 2005/29. Takové praktiky jsou na základě těchto ustanovení zakázány zejména tehdy, pokud s ohledem na své charakteristické rysy a věcné souvislosti vedou nebo mohou vést k tomu, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil.
- 45 Konečně směrnice 2005/29 ve své příloze I stanoví taxativní výčet 31 obchodních praktik, které jsou na základě čl. 5 odst. 5 této směrnice považovány za nekalé „za všech okolností“. V důsledku toho, jak výslovně uvádí sedmnáctý bod odůvodnění uvedené směrnice, lze pouze tyto obchodní praktiky pokládat za nekalé, aniž by bylo třeba provádět hodnocení jednotlivých případů podle článků 5 až 9 směrnice 2005/29.

46 Otázku položenou předkládajícím soudem je tedy třeba posoudit ve světle obsahu a obecné systematiky ustanovení směrnice 2005/29, která jsou připomenuta v předchozích bodech.

47 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že taková vnitrostátní právní úprava, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, tím, že zásadně zakazuje praktiky podmiňující účast spotřebitelů na výherní hře nebo na soutěži o ceny koupi výrobků nebo využitím služeb, neodpovídá požadavkům stanoveným směrnicí 2005/29.

48 Jednak totiž § 4 bod 6 UWG zakazuje jakoukoliv obchodní transakci, která spojuje koupi výrobků nebo využití služeb a účast spotřebitelů na výherní hře nebo soutěži o ceny, s jedinou výjimkou, kdy je soutěž o ceny nebo výherní hra z povahy věci spojena s dotčeným zbožím nebo službou. Jinými slovy, tento druh praktiky je obecně zakázán, aniž by bylo nezbytné s ohledem na věcné souvislosti každého případu určit, zda dotčená obchodní transakce má „nekalý“ charakter ve světle kritérií vyjádřených v člancích 5 až 9 směrnice 2005/29.

49 Je přitom nesporné, že takové praktiky, spojující koupi zboží nebo využití služeb s účastí spotřebitelů na výherní hře nebo soutěži o ceny, nejsou uvedeny v příloze I uvedené směrnice, která, jak bylo připomenuto v bodě 45 tohoto rozsudku, stanoví taxativní výčet pouze těch praktik, které mohou být zakázány, aniž by bylo třeba provádět hodnocení jednotlivých případů.

50 Kromě toho právní úprava takového typu, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, naráží na obsah článku 4 směrnice 2005/29, který členským státům výslovně zakazuje zachovávat nebo přijímat více omezující vnitrostátní opatření, i když taková opatření směřují k dosažení vyšší úrovně ochrany spotřebitele.

- 51 Za těchto podmínek je třeba konstatovat, že směrnice 2005/29 brání zákazu obchodních nabídek, které spojují koupi výrobků nebo využití služeb s účastí spotřebitelů na soutěži o ceny nebo výherní hře, jako je zákaz stanovený vnitrostátní právní úpravou dotčenou v původním řízení.
- 52 Tento závěr nelze zpochybnit skutečností, že § 4 bod 6 UWG stanoví výjimku ve prospěch praktik týkajících se výherní hry nebo soutěže o ceny, které jsou z povahy věci spojeny s dotčeným zbožím nebo službou.
- 53 I když totiž může tato výjimka omezit dosah zákazu stanoveného v uvedeném ustanovení, nic to nemění na tom, že z důvodu své omezené a předem vymezené povahy nemůže nahradit analýzu „nekalé“ povahy obchodní praktiky ve světle kritérií uvedených v člancích 5 až 9 směrnice 2005/29, která musí být nutně provedena s ohledem na věcné souvislosti každého případu, pokud se jedná, jako ve věci v původním řízení, o praktiku neuvedenou v příloze I této směrnice (viz výše citovaný rozsudek VTB-VAB a Galatea, body 64 a 65).
- 54 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že směrnicí 2005/29 je třeba vykládat tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zásadně zakazuje obchodní praktiky, při kterých je účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře podmíněna koupí zboží nebo využitím služby, aniž by brala v úvahu konkrétní okolnosti projednávaného případu.

K nákladům řízení

- 55 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je

k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) je třeba vykládat tak, že brání vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zásadně zakazuje obchodní praktiky, při kterých je účast spotřebitelů na soutěži o ceny nebo na výherní hře podmíněna koupí zboží nebo využitím služby, aniž by brala v úvahu konkrétní okolnosti projednávaného případu.

Podpisy.